

novo knjižico pod gorenjim naslovom. Pisana je stvarno in temeljito; toda ali se gospod pl. Jaksch sploh dá prepričati, na to smo res radovedni. Nekoliko več prihodnjč.

Zveza hrvaških pevskih društev je imela minuli mesec v Zagrebu svoj obči zbor, na katerem se je poročalo o dosedanjem delovanji pevske zveze in so se tudi prisodile nagrade, katere je svoje dni razpisal osrednji odbor za nove zборе hrvaške. Prvo darilo (15 cekinov) so zložile dame hrvaške, drugo (10 cekinov) je dal zagrebški župan g. dr. Amruš, in tretje (8 cekinov) je zložila zveza sama. Izmed teh daril sta se prisodili prvi dve našemu rojaku g. *Fr. S. Vilharju* za zbora „Hrvatska domovina“ in „Nočna pjesma“, tretje pa je dobil g. prof. Jos. Eisenhuth. Veseli nas, da hrvaški veščaki priznavajo izredno nadarjenost Vilharjevo, in zato mu čestitamo od srca. — Pohvalno sta bili še omenjeni Vilharjeva „Slovensko-hrvatska himna“ in Fleišerjeva „Košutica“.

Skupščina je sklenila izdajati svoje glasilo, in sicer vsak mesec z jedno skladbo; o prihodnjem zborovanji se je določilo, da bode v Brodu ob Savi.

Spomenik Ljudevitu Gaju so odkrili dué 27. m. m. v Gajevem rojstvenem mestu Krapini. V prihodnji številki izpregovorimo nekoliko obširneje o tej lepi slavnosti, zajedno pa opozarjamo že danes čitatelje svoje na spis »Kratka povestnica slovenskega pravopisa«, v katerem bode prihodnjč pisatelj č. g. *A. Fekonja* poročal o vplivu Gajevem na književnost slovensko.

Ogenj sv. Elma. Prelepi sij, ki ga o hudem vremeni napravljata zemeljska in zračna elektrika zlasti ob rtastih stvaréh, takozvani ogenj sv. Elma — o katerem govori dr. S. Šubic v »Lj. Zvonu« 8. zv. — imenujejo Grki Elijev ogenj (J. Jesenko: Občni zemljepis 73.) — Na tem narrodnem pojavu se osnavlja menda tudi národna vera Srbov, da se na dan, kadar se praznuje sveti Ilija, sveti Pantelija, ali Ognjena Marija, vozačem zapalijo osi in kolesa in da jim tedaj grom udarja v voz; zakaj svetei se bajè srdé na delavce ob istih praznikih (»Glas Naroda«, 1874., 26.).

Dr. Šubic tudi omenja povestij, kakó si je zapadni svet mislil svetnike v zraku, zlasti Marijo, naprama Elmovemu ognju, poslednjo namreč kot pomočnico o pomorskih viharjih, prikazujočo se v ognji sv. Elma. — Nekaj podobnega nam pripoveduje zopet národna pesem srbska o prej imenovanih sveteih: »gromovitem« Iliji, »vetrenem« Panteliji in »ognjeni« Mariji: — Vlahi žanjejo v nedeljo —

»Nad njima se tri oblaka viju,
Jedan oblak gromovit Ilija,
Drugi oblak ognjena Marija,
Treći oblak sveti Pantelija.«
Progovara sveti Pantelija:
»Udri gromom, gromovit Ilija,
Udri ognjem, ognjena Marija,

A ja vetrom, sveti Pantelija.«
Al' govori ognjena Marija:
»Nemoj gromom, gromovit Ilija,
Nemoj vetrom, sveti Pantelija,
Ni ja ognjem, ognjena Marija,
Jer Vlasima Turci ne veruju,
A pšenica težatka ne čeka.«

— e — o — a.

Dr. Jan Peter Jordan. O tem nedavno umršem lužiškem Srbu, bivšem javnem učitelji slovanskega jezika in književnosti na vseučilišči lipskem, naznanja se v »Lj. Zvonu« XI. str. 511 na kratko, da je bil »jako plodovit pisatelj in izdal mimo drugih knjig nemški pisano slovnico gorenjelužiškega jezika« (1841.) in da je leta 1841. priobčil tudi nekoliko (lužiško) srbskih národnih pesmij pod imenom »Wicazec Petr«. — Spomina vredno je še, da je pokojni Jordan leta 1842. — tedaj bogoslovec v Pragi začel izdajati list »Jutnička« (Juternica), ki pa ni uspel, menda ne zaradi novega, po Smolerji osnovanega pravopisa. Med knjigami Jordanovimi pa se morejo tà imenovati: »Die slawischen Sprachdialekte in kurzer Grammatik, Chrestomathie und dem nöthigen Wörterverzeichnis« 1845.;